

fat i f.eks. daginstitutionsområdet og transportområdet og rengøringsområdet, har ministeren ikke svaret på. Det står hen i det uvisse, hvornår de grupper af medarbejdere, der har ensidigt gentaget arbejde og hårdt fysisk arbejde i øvrigt, bliver screenet.

Nej, man tager først fat i de virksomheder, der har BST-pligt, for ved et valg – for der kommer jo valg her i Danmark på et tidspunkt, vi ønsker, at det kommer så hurtigt som muligt – vil ministeren gå ud og sige, at han har hjulpet erhvervslivet med at blive fri for betale en afgift på 400 kr.

Men det er jo negativt, fordi man nu ikke får den rådgivning, som er omtalt i ministerens forslag i § 12, hvor der står, at alle arbejdsgivere i dette land skal have rådgivning på det her arbejdsmiljøområde, og det drejer sig om forebyggelse. Hvis ikke man selv har rådgivningen, kan man entrere med andre, og det kunne f.eks. være BST.

Det løfte kan ministeren jo ikke leve op til i det øjeblik, at det her lovforslag bliver vedtaget, desværre, med Dansk Folkepartis stemmer. Og vi har også nogle hos De Radikale i b-klassen, som er faret vild i klassekampen her. Derfor synes jeg selvfølgelig, at De Radikales leder skulle tage fat i dem og sørge for at få dem bragt tilbage, således at de ikke kommer galt af sted i det lovforslag her.

Det er der overordentlig stor risiko for, for der er ingen forbedring af arbejdsmiljøet. Man taper de offentlige arbejdsgivere, som har BST-pligt, for 140 mio. kr., og derefter siger man til Arbejdstilsynet, at Arbejdstilsynet kan få 85 mio. kr. til at ansætte ca. 140 mand for.

Det er rent og skært et besparelsesforslag; det vil gå ud over de arbejdsløse, og vi vil få flere arbejdsskader og mere sygefravær, og det er nøjagtig det modsatte, vi har brug for. Så det fremgår med al tydelighed, at i hvert fald Socialdemokratiet ikke kan støtte det her lovforslag, det er et skridt i den forkerte retning. Vi håber til gengæld, at der vil være et flertal i Folketinget, der synes, at nogle af de forslag, der kommer imellem anden og tredje behandling, om ikke andet kvalificerer det og forbedrer det en lille bitte smule, for det er slet ikke godt nok endnu.

Kl. 14.30

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lene Garsdal som ordfører.

Lene Garsdal (SF):

SF kan heller ikke på nogen måde støtte det her forslag. Vi finder, at det er et stort tilbageskridt for arbejdsmiljøet og dermed for de ansatte på de danske virksomheder.

Lovforslaget her bygger på myndighedskontrol og påbud, og det nedprioriterer virksomhedernes egen indsats og den forebyggende arbejdsmiljøindsats.

Vi ved jo, at BST er blevet en integreret del af arbejdsmiljøarbejdet på langt de fleste virksomheder, der er omfattet af ordningen. Det har de mange deputationer i Arbejdsmarkedsudvalget også bekræftet, og de ser med stor alvor på konsekvenserne af, at BST-pligten afskaffes.

Det gælder både for det offentlige og det private, at når de penge, der nu er afsat til BST, ikke længere findes, så vil der være en stor frygt for, at der ikke bliver afsat midler til arbejdsmiljøarbejdet.

Et af de centrale elementer i lovforslaget er jo, at Arbejdstilsynet skal screene samtlige danske virksomheder. Det er derfor helt afgørende, at screeningsinstrumentet vil kunne opfylde kravene og skille de gode virksomheder fra de dårlige.

ISF beklager vi meget stærkt, at vi endnu ikke ved, hvordan screeningen i praksis skal gennemføres, og vi tvivler på, at den halvanden time, der er afsat i gennemsnit, vil være tilstrækkelig til både at se på de formelle og de materielle arbejdsmiljøproblemer. Vi mener, at så kort tid vil kunne give anledning til nogle tilfældige afgørelser ved screeningen.

Efter SF's opfattelse bør den endelige afgørelse ved screeningen og et eventuelt efterfølgende tilpasset tilsyn være en afgørelse, der kan ankes.

Screeningen og det tilpassede tilsyn er jo nu Arbejdstilsynets eget instrument og prioriteringsinstrument, men det vil få en helt anden karakter, når det nu også kan få konsekvenser, f.eks. at en BST-pligt ophæves.

Derfor vil vi mellem anden og tredje behandling stille et ændringsforslag, hvor vi foreslår, at den endelige afgørelse på et screeningsbesøg skal kunne ankes af både arbejdsgiver og arbejdstager. På den måde vil der kunne komme en øget retssikkerhed, og det vil være til gavn for det forebyggende sigte med screeningsværktøjet.

Hermed sluttede forhandlingen.